

mamă

M Horlaci

mama îmi este credință
pot muta munții cu îmbrățișarea ei
privirea-i străbătută de ani
înseninează cerul din mine

ca un vis se strecoară pe sub pleoape
eliberându-mi mintea obosită

mamă
hai vino, vino pe drumul unde cuvântul
aprinde candelă iubirii
vino pe cărarea poetului
aici zâmbetul tău aprinde stele pe boltă
si inima bate pentru pământ
unde tot satul s-a adunat
să întâmpine un înger
un trandafir peste care s-a depus praful
dar care încă miroase a dragoste, a viață
a suferință si chin

vino mamă
vino aici
cuvântul vieții colorat
îți pregăteste acum

cuvinte nemuritoare